

Delegeretmødet sig at paafalde Statens Hjælp ved fyldigt uddannede og lønede Landbrugs-konsulenter, hvorved navnlig private Opdrættere og Avlsforeninger vilde finde en nødvendig Støtte, og Landbruget i det Hele formentlig vilde kunne ophjælpes. — Ved den nærværende Fastsættelse af Smørnoteringen er Misforholdelsen almindelig, og, da Fælles-repræsentationerne for Landbruget staa magtesløse lige overfor en heldig Løsning af dette for Landbruget saa overordentlig vigtige Spørgsmaal, har Delegeretmødet ment at burde henlede Regjeringens Opmærksomhed paa og paafalde dens Medvirkning til Tilveiebringelsen af en officiel Notering, hvis Fastsættelse ikke som den nuværende udelukkende er overladt de Handlende og dertil kun de Handlende i Kjøbenhavn. — I det vi indstille ovenstaaende allerørbødige Andragender til Rigsdaagens Folkething til gunsting Overveielse, skulle vi ikke undlade at meddele, at ligehyldende Adresse er tilstillet Regjeringen og Rigsdaagens Landssting.

2. Fra Centralbestyrelsen for Central-Foreningen af Beværtningsdrivende i Danmark om, at Skatten paa Udbyttet af Brændevinsbrændingen maa blive sat saaledes, at den i Loven af 29de December 1857 § 72 nævnte Afgift af Krohold, Brændevinshandel og Brændevinsudfjænkning kan bortfalde eller dog betydelig nedsættes. (Indbragt den 12te November 1886 og paany den 25de Februar 1887 af Folkethingensmanden for Dens Amt 7de Valgkreds, H. Holm).

Andragendet er saalydende:

„I Anledning af, at der i Thinget er fremsat et Lovforslag af Ministeriet om en Produktbestatning af Brændevinsbrændingen, i Stedet for den tidligere Karrumsbestatning, tillader Bestyrelsen for „Centralforeningen af Beværtningsdrivende i Danmark“ sig, paa samtlige sine Foreningers Vegne, at fremkomme med følgende ørbødige Andragende til det høie Thing: at Thinget ved Fastsættelsen af Skatten paa Udbyttet af Brændevinsbrændingen vil sætte denne saaledes, at den i Loven af 29de December 1857 § 72 nævnte Afgift af Krohold, Brændevinshandel og Brændevinsudfjænkning kan bortfalde eller i alt Fald betydeligt nedsættes. Til Støtte for dette vort Andragende til det høie Thing skal vi anføre: 1. Om Afgiftens Oprindelse, at den stables derved, at man under Næringslovens Behandling i Rigsdagen frgatede for, at naar man gav alle lige tidlig Afgang til Borgerstabs Erhvervelse, saa vilde Tilgangen til de Næringsveie, hvortil der ingen Fagkundskab eller Fordannelse behøvedes, blive uforholdsmæssig stor. Og til disse Næringsveie regnede man særlig Værtshusholderklassen og de mindre Handlende. Medens man derfor fulgte sit Princip, at Loven burde være lige for Alle, ophævede man den tidligere Aldersgrænse for Agangen til Værtshusholder-Nærigen (det 45de Aar) og erstattede denne med en særlig aarlig Afgift, hvis Størrelse beror paa et vilkaarligt Støn, og herved opstod den uheldige Brændevinsafgift, som nu steget til Maximum af den Hvide, som Loven hjemler, er saa ødelæggende for den mindre Næringsdrivende i Beværtnings- og Handelsklasserne. Da imidlertid Loven af 23de Mai 1873 § 9 hjemler de kommunale Bestyrelser i Kjøbstæderne Ret til, med Indenrigsministeriets Samtykke, at træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang de i Næringslovens § 58 omhandlede Næringsadtomter paa Værtshushold, Restauration og Konditori kunne meddeles, er den tidligere bejrgtede store Tilgang til disse Næringsveie indskrænket, og Afgiften, som jo oprindeligt er fastsat for at forhindre denne Tilgang, bør derfor nu formentlig bortfalde, da det vistnok aldrig har været Meningen med den nævnte Lovparagraf at tilintetgjøre de allerede bestaaende Beværtninger, men kun at forhindre Tilgang. 2. Vi staa ikke ene med vor Opfattelse af Afgiftens Ubillighed, og vi skulle tillade os at henpege paa forskellige aagtede og dygtige Mænds Udtalelser, da disse præcisere vor Opfattelse noiaagtigt. Hr. Etatsraad Otto Müller har udtalt: „Hvad Bestatningen angaar, bliver der vel først og fremmest Tale om at bestatte selve Produktionen af den Drik, hvis Nydelse det er Hovedopgaven at modarbejde.“ Professor Briz udtalte i Borgerrepræsentationens Møde den 21de November 1870, at det vigtigste Spørgsmaal med Hensyn til Afgiften maatte være, om den var retfærdig og billig. Drøftelserne havde erkjendt, at den var ubillig, fordi den ikke ramte Produktet, og den var da ogsaa ligefrem en Næringsstat, som ikke en Gang som saadan var retfærdig, fordi den ramte den mindre Næringsdrivende med et lige saa stort Beløb som den større